

indstændigt Bede det ærede Thing om at gjøre denne Bødestemmelse saa lempelig som muligt. Jeg troer ikke, at nogen af de Herrer vil kunne modsigge de Grunde, jeg har anført om, hvorledes Loven vil komme til at virke i mangfoldige Retninger, og jeg haaber, at de ville være enige med mig i at faae Mulktbestemmelsen lempet saavidt muligt, for at man ikke skal komme til at betale en saa stor Sum for en Brøde af en saa ubetydelig Besskaffenhed, at den næsten er intetfigende. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærede sidste Talers Bemærkninger henhørte, saavidt jeg skjønner, mere til denne Lovs tredie Behandling. Forsaa vidt han imidlertid bemærkede, at han, hvis han traf en Ræv ved sine Lam, vilde skyde den, vil jeg bemærke, at han for at isalde Bøde maatte træffe Ræven i en indfredet Sandflugtsstrækning, der var beplantet; men der have hans Lam ikke Lov til at komme, saa at han vilde komme til at betale Bøde, ikke alene for Ræven, men ogsaa for Lammet. Hvad de stillede Forslag angaaer, kan jeg, naar man vil gjøre Forandring i Loven, i det Hele ikke have Noget at erindre imod dem. Jeg har Intet imod de under Nr. 1 og 2 stillede. Det under Nr. 3 stillede Forslag tiltaler mig i en vis Henseende, men jeg er bange for, at der ved at vedtage det kunde opstaae en Meningsforfjellighed mellem Thingene, og derfor skal jeg ikke tilraade dets Vedtagelse. Endringsforslaget under Nr. 4 har jeg heller ikke Noget at erindre imod. Der er sagt mig, at den store Hornugle er meget sjelden her i Landet, saa sjelden, at det vil undre at see den optagen i Loven; der kan imidlertid naturligvis ikke være Noget tvivlen for, at den bliver undtagen. Det er mig ligeledes sagt, at der skulde være mange Fugle, der kunde medtages, dersom man medtager Brokfuglen; jeg skal derfor henstille til Thinget, om det ikke vil lade den være ube, da man ellers let vil komme i nogen Modsigelse med sig selv, eftersom man da som sagt skulde medtage mange andre. Jeg tilstaaer, at Listen allerede synes mig temmelig lang; den er betydeligt længere, end den var i Udskatet, som det kom fra Regjeringen, og jeg

vil derfor finde det rigtigt ikke at forsøge den med Brokfuglene. Det er ogsaa sagt mig af en sagkundig Mand, at Meiserne skulde være indbefattede under Sangfuglene; men en anden meget sagkundig Mand, som er Medlem her af Thinget, siger, at de høre ligesaa lidt som Graaspurvvene til Sangfuglene. Graaspurvvene henhøre ikke til Sangfuglene, det er afgjort; jeg har allerede tidligere udtalt det, og det under en Forhandling med det ærede Medlem (Kjær), som erklærede, at de henhøre til Sangfuglene. Jeg sagde dengang, at de Unge kunde øve deres Skydefærdighed paa Graaspurvvene, og dem var der ingen Mangel paa. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmænd (H. M. Petersen), som vilde stemme imod Loven, hvis Graaspurvvene skulde henregnes til Sangfugle, nu vil stemme for den; jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører ligesaa høitideligt som jeg vil erklære, at Graaspurven ikke skal anses for at være nogen Sangfugl. Imod de under Nr. 9, 10 og 11 stillede Endringsforslag skal jeg heller ikke have Noget at erindre. Jeg troer, at man, da Saamange ere enige om, at Muldvarpen skal bibeholdes, ikke bør lade den udgaae. Det er meget muligt, at det paa enkelte Stykker Jord kan være i Cierens Interesse at udrydde den; men det maa erindres, at den Skabe, som Larverne og Insekterne gjøre, ikke indskrænker sig til det Jordstykke, hvorpaa de frembringes — i saa Fald kunde man mere overlade deres Udryddelse til hver Mand især — men naar de ere komne op over Jorden, udbrede de deres Virksomhed trindt omkring. Da Alle ere enige om, at Muldvarpen i denne Henseende spiller en stor Rolle i Naturens Huusholdning, kan jeg ikke skjønne rettere, end at det vil være rigtigt at stemme imod det af den ærede Rigsdagsmænd for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) stillede Forslag om, at den skal gaae ud af Loven. Af de af Udvalget stillede Forslag er det, efter hvad jeg har anført, saaledes kun det om Brokfuglene, jeg ikke skulde ønske vedtaget; men der er naturligvis ikke nogen væsentlig Grundring imod, at de medtages.

Ordføeren: Udvalget har nok vidst, at det kom ind paa et lidt vanskeligt Gebeet